

RASKOMPENDIUM för **SILKYTERRIER**

Framtaget av Svenska Silky Terrier Ringen till
Svenska Terrierklubbens exteriördomarkonferens 2017

RASKOMPENDIUM FÖR SILKYTERRIER ©

Framtaget av Dennis Gustafsson, Gunnel Odlare och Josephine Allrin.

Foton från privata arkiv med respektive fotografers tillstånd.

Detta kompendium tillhör Svenska Silky Terrier Ringen och får, utan tillstånd, förutom av Svenska Silky Terrier Ringen endast användas av Svenska Terrierklubben och Svenska Kennelklubben.

Källor:

Jan Boyce, Australian Born, Australian breed. Fitzgerald Graphic Communications NSW 1997

Gunnel Odlare, Boken om Silky Terrier, hunden från down under, Eraldo 2015

FCI-nummer 236

FCI-standard på engelska publicerad 2012-12-05

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 2012-10-08

Översättning fastställd av SKKs arbetsgrupp för standard frågor 2013-02-13

STANDARD för SILKYTERRIER

Ursprungsland/hemland: Australien

Användningsområde: Sällskapshund

FCI-Klassifikation: Grupp 3 sektion 4

Bakgrund/ändamål

Det närmaste ursprunget till silkyterrier kommer från australisk terrier och yorkshireterrier. Under perioden 1820-1830 nämns en broken-coated tik, uppfödd i Tasmanien med en skinande blå pälsfärg, tiken sändes till England och blev parad med en dandie dinmont terrier. En herr Macarthur Little köpte några av valparna i den kullen och fortsatte experimentet med att försöka få fram den mjuka, silkiga pälsen. Senare emigrerade Mr Little till Sydney i Australien där han fortsatte uppfödningen av silkeshårade terrier och han använde både australisk terrier och yorkshireterrier. Silkes-terrierna spreds snabbt ute i kolonierna och Australian Silky Terrier blev etablerad som ras. Den första rasstandard skrevs under det tidiga 1900-talet.

KOMMENTAR

Bakgrund/ändamål

Australien är indelat i sex delstater och tidigare hade varje stat sin egen standard.

1958 bildades Australian National Kennel Council och den antog den första gemensamma standarden 1959. Där angavs den önskvärda vikten till 8 pund (3.6 kg) upp till 10 pund (4.5 kg) och mankhöjden till 9 inches (23 cm).

Den nuvarande rasen silkyterrier är alltså en ganska ung ras. Den första silkyterriern importerades 1965 till Sverige och kallades då för Sydney silky terrier efter ursprungsstaden.

Helhetsintryck

Helhetsintryck

Silkyterrier skall vara kompakt, måttligt lågställd med medellång kropp och finlemmad, men med tillräcklig substans för att ge intryck av att kunna klara av att jaga och döda smågnagare.

Den benade raka, silkiga pälsen skall ge ett välborstat intryck.

KOMMENTAR

Helhetsintryck

Silkyterriern ska ha en kropp med massa utan att vara för kompakt.

Den ska ge ett sportigt och elegant intryck med sin långa, raka och glänsande päls, men får inte vara så finlemmad som yorkshireterriern.

Könsprägelns är viktig, det måste finnas en skillnad mellan hanar och tikar. Tikarna får vara något mindre.

Uppförande/karaktär

Rasen skall visa terrierkaraktär som omfattar uppmärksam vakenhet, alerthet, aktivitet och sundhet. En värdig och också modig dvärgterrier som inte står någon efter som sällskapshund.

KOMMENTAR

Uppförande/karaktär

Silkyn är en alert och nyfiken hund som gärna följer med sin ägare på olika aktiviteter, men den kan också koppla av hemma som den familjehund den är. Den kan vara ganska omedveten om sin ringa storlek men den är mycket lättlärd och lättfostrad. Den får vara något reserverad men tillgänglig mot främlingar, men absolut inte skygg eller skarp. Den är glad och viftar gärna på svansen och är med på noterna.

Huvud

Huvudet skall vara av måttlig längd. Avståndet från nospetsen till mellan ögonen skall vara något mindre än avståndet från mellan ögonen till nackknölen. Huvudet skall vara starkt och av terrier-typ med måttlig bredd mellan öronen.

Skallparti

Skalle

Hjässan skall vara flat och utrymmet mellan ögonen skall inte vara utfyllt.

Stop

Stopet skall vara tydligt men måttligt uttalat.

Ansikte

Nostryffel

Nostryffeln skall vara svart.

Nosparti

Avståndet från nospetsen till mellan ögonen skall vara något mindre än avståndet från mellan ögonen till nackknölen.

Läppar

Läpparna skall vara strama och torra.

Käkar/tänder

Käkarna skall vara starka med jämna tänder som inte sitter trångt. Saxbett.

Ögon

Ögonen skall vara små och ovala, aldrig runda eller framträdande. De skall vara så mörka som möjligt med ett intensivt, intelligent uttryck.

Öron

Öronen skall vara små, V-formade, tunna, högt ansatta och upprättstående och helt befriade från långt hår.

KOMMENTAR

Huvud

Huvudet ska vara ädelt och välskuret. För avståndet från nospetsen till mellan ögonen och från mellan ögonen till nackknölen bör proportionerna vara 2-3.

Nosen ska vara svart, ibland kan man se ljusare nosar, vilket är felaktigt.

Käkarna får inte vara för klena, ofta förekommer tandbortfall och även bettfel, vilket också är fel.

Ögonen ska ha svarta kanter, eyeliner, och ha ett alert uttryck. För stora ögon ger ett spanielliknande uttryck. I utrymmet mellan ögonen finns en liten fåra och stopet ska vara synligt.

Öronen ska vara små och högt ansatta så att ytterkanterna är parallella.

Championhane. Pälsen är inte fotsid. Huvudet kraftigare på hanar än på tikar vilket tydligt syns här

Championtik. med ett nättare huvud än på en hane.

Hals

Halsen skall vara medellång, ädel, något välvd och vackert övergå i skulderpartiet. Den skall vara väl täckt med lång, silkig päls.

Kropp

Kroppen skall vara måttligt lång i förhållande till mankhöjden.

Överlinje

Överlinjen skall alltid vara plan, både när hunden står och går.

Ländparti

Ländpartiet skall vara starkt.

Bröstkorg

Bröstkorgen skall vara måttligt djup och bred. Revbenen skall vara väl välvda och nå ända fram till den starka länden.

Svans

Svansen skall vara högt ansatt och bäras upprätt men inte för glatt. Den skall vara fri från pälsfana, vare sig den är kuperad eller naturlig. Den naturliga svansens tre första svanskotor skall bäras upprätt eller något böjd, men inte böjd över ryggen. Svansen får inte vara ringlad. Dess längd ska bidra till intrycket av god helhetsbalans.

Svanskupering är förbjuden i Sverige.

På båda svansarna kommer böjen efter tredje kotan och är godkända.

KOMMENTAR

Hals, kropp, överlinje, ländparti, bröstorg, svans.

En silkyterrier ska ha en väl tillbakalagd skuldra som bidrar till att halsen vackert övergår i en plan överlinje vilket ger ett elegant intryck. En framskjuten skuldra gör att halsen ser kort ut. Är halsen för kort ger hunden för kompakt intryck och inte alls elegant.

Ryggarna kan ofta vara ett problem. En hund kan ha plan överlinje när den går men skjuter rygg på bord och i stående. Ländpartiet får inte vara sluttande. Bröstkorgen bör nå till armbågarna.

Svansen ska vara högt ansatt och de tre första kotorna burna upprätt. Svansen ska bäras i en båge över ryggen och får absolut inte vara ringlad. På långa svansar kan svansspetsen nudda ryggen utan att vila på den. Svansen måste putsas så att den är täckt med päls men dock utan fana.

Framställ

Helhet

Frambenen skall vara raka, väl ställda under kroppen och ha ädel, rundad benstomme utan någon svaghet i handlederna.

Skulderblad

Skuldrorna skall vara finmejslade och väl tillbakalagda.

Överarm

Överarmarna skall vara välvinklade mot skuldrorna och ligga väl an mot bröstkorgen.

Armbåge

Armbågarna får varken vara inåt- eller utåtvridda.

Underarm

Frambenen skall vara raka.

Mellanhand

Mellanhänderna får inte vara svaga.

Framtassarna

Framtassarna skall vara små, tätt slutna, s.k. kattassar, med tjocka trampdynor. Klorna skall vara svarta eller mycket mörka.

KOMMENTAR

Extremiteter

Väl tillbakalagda skuldror ger en vacker halslinje. Upprätta överarmar är inte önskvärt eftersom de är förenade med ett otillräckligt förbröst och lösa armbågar vilket får till följd att rörelserna blir spretiga (Hackney-steg). Det är inte heller önskvärt att benen är av rokokomodell med utåtvridda tassar.

Bakställ

Lår

Låren skall vara välutvecklade.

Knäled

Knälederna skall vara väl vinklade.

Has/Hasled

Haslederna skall vara välvinklade. Sedda bakifrån skall hasorna vara korta och parallellt ställda.

Baktassar

Baktassarna skall vara små, tätt slutna, s.k. kattassar, med tjocka trampdynor. Klorna skall vara svarta eller mycket mörka

Rörelser

Rörelser

Rörelserna skall vara fria och effektiva utan slapphet i skuldror eller armbågar. Rörelserna skall varken vara in- eller utåtvridna i handleder eller tassar.

Bakbensrörelserna skall vara kraftfulla med ordentlig drivkraft och med mycket stor elasticitet i has- och knäleder. Bakifrån sett skall benen inte röra sig för tätt eller för brett.

KOMMENTAR

Rörelser

Rörelserna hos en silky ska präglas av fart, flyt och elegans.

En silky med en god anatomisk konstruktion har vägvinnande, flytande steg och den långa sidenglänssande pälsen rör sig i harmoni med kroppens rörelser. Det är en skönhetsupplevelse. Studsande eller vispande, vevande rörelser är otypiska.

Bilden visar en ungtik i rörelse från alla vinklar. Här syns tydligt att pälsens färger ännu inte mognat.

Pälsstruktur

Pälsen skall ligga slätt, vara fin och glänsande med silkig struktur. Hjässan skall ha en tofs med fint silkigt hår som inte skall falla ner framför ögonen. (Lång, fallande päls i ansiktet och på kinderna är absolut inte önskvärt.)

Päls längden får inte menligt inverka på hundens rörelser och den skall tillåta att dagsljus syns under hunden.

Pälsen får aldrig nå ner till marken.

Fram- och baktassarna skall vara fria från lång päls

Hane. Pälsen har en idealisk längd, man kan tydligt se ljuset mellan kroppspälsen och marken.

KOMMENTAR

Pälsstruktur

Pälsen måste vara silkesmjuk, rasen heter silkyterrier. Pälsen består av täckhår utan underull. Från den australiska terriern kommer ibland korta sträva pälsar.

En silky får inte sin päls fullt utvuxen förrän vid i treårsåldern. Pälsen ska sluta ungefär halvvägs mellan buklinjen och marken och följa kroppskonturen. Silkyn ska kunna gå på en välklippt gräsmatta och man ska kunna se ljus mellan magen och marken.

Pälsen ovanför tassarna klipps så att tassarna syns.

Tassarna ska klippas så att de liknar en katt-tass. De får inte vara så hårt klippta så att tår och klor framträder för mycket.

Färg

Färg

Alla nyanser av blått och tan accepteras, ju mer mättade och klart definierade färger desto bättre. Silver och vitt accepteras inte. Den blå färgen på svansen skall vara mycket mörk. Silverblå eller fawnfärgad hjasstofs är önskvärd. Den blå färgen på kroppen måste vara utan tan eller bronsfärg. Tantecknen får inte vara sotiga.

Fördelningen av blått och tan skall vara: Tan skall finnas runt öronbasen, på nospartiet och kindernas sidor. Tan skall även finnas på frambenen upp till mellanhänderna och på bakbenen i en linje från knäna ner till de likaså tanfärgade hasorna och tassarna samt runt anus. Blå färg skall finnas från nackkammen ända till svansspetsen, längs frambenen nästan till mellanhänderna och längs bakbenen över låren ned till hasorna.

Hos valpar är svart kroppsfärg tillåten, utvecklingen av den blå färgen måste ha påbörjats vid 18 månaders ålder.

KOMMENTAR

Färg

Färgerna har mycket stor betydelse. Den blå färgen kan vara mörkare eller ljusare men den måste vara blå. Valparna föds svarta och skiftningen från svart till blå ska vara påbörjad vid 18 månaders ålder. En sen skiftning kan synas i hårbotten, pälsen måste ha börjat ljusna där vid den åldern. Skiftningen kan komma vid mycket olika åldrar. Ofta får tikar en röd skiftning i den blåa färgen, särskilt efter löpperioder och valpkullar, och även gamla hundar kan på sin ålders höst börja ändra färg. Även tanfärgen på huvud och ben ska vara påbörjad vid 18 månaders ålder. Det kan förekomma olika nyanser av tanfärgen men den bör vara enhetlig. Den får inte bli för röd (foxröd), inte heller för ljus. Unghundar kan ha en ljus tanfärg men som mörknar i takt med att hunden blir äldre. Vid tre års ålder ska den korrekta färgen vara utvuxen.

Championhane. Pälsen är i längsta laget, man kan inte se ljus mellan mage och mark.

Championtik. Pälsen har en mörkare silverblå nyans.

Den korrekta blå färgen framträder inte helt på dessa bilder.

Storlek/Vikt

Mankhöjd

Hanhund: 23-26cm

Tik: Kan vara något lägre.

Vikt

Vikten skall stå i proportion till mankhöjden.

KOMMENTAR

Storlek/Vikt

Här finns den enda skillnaden i könen i standarden. Dock måste framhållas att tikar med en högre mankhöjd kan vara mycket feminina och det finns maskulina hanar med en lägre mankhöjd. Könsprägeln har ingenting med mankhöjd att göra.

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande.

Allvarliga fel:

Välvd eller sänkt rygglinje.

Diskvalificerande fel:

Aggressiv eller extremt skygg.

Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras.

Nota bene

Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Sammanfattning av RAS

Silkyterriern är en numerärt liten ras med en mycket liten avelsbas. Trots detta har inavelskoefficienten under åren hållit sig på en normal låg nivå. Det har importerats en hel del hundar, men få har varit helt obesläktade med de svenska hundarna.

Storlekarna varierar, och man har i rasklubben diskuterat mätning av hundarna på utställningar.

Rasklubben rekommenderar att låta ögonlysa och knäledsundersöka avelsdjuren innan parning. PRA och katarakt förekommer i andra länder, och något enstaka fall har förekommit även här. Patella luxation är inte ofta förekommande.

Silkyterriern är en frisk och sund ras och uppfödarna är måna om att få behålla rasen så.

Uppfödarna rekommenderas att låta beskriva hundarna genom BPH (Beteende och Personlighets Beskrivning Hund) för att när ett större antal hundar beskrivits få fram rasens mentala styrkor och svagheter och ha det i beaktande i avelsarbetet.

